

26 Ιανουαρίου 2010

Εσφαγμένη Κυρία

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Η θαυματουργική εικόνα της Παναγίας Εσφαγμένης στο νάρθηκα του καθολικού της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου.

Εκκλησιάρχης σκοτισθείς
υπό ακαθάρτου αιτίας
φωνή μεγάλη έβγαλε ,
της Δέσποινας Μαρίας.
((Ως πότε θα υπηρετώ
και ούτε για την τροφή μου,
δε θα φροντίζεις Δέσποινα,
είσαι εσύ μαζί μου));
Απ, το θηκάρι έβγαλε
με μένος το μαχαίρι
και κάρφωσε την Παρειά
το βέβηλο το χέρι..
Το αίμα έτρεξε βροχή
από την Αγία Παρειά ,
ενώ το φως του χάθηκε,
έφυγε μακριά η χαρά.
Με μετάνοια και νηστεία
χρόνια τρία σαν κανδήλι ,
ράκος κλαίει για την πράξη
κάπου εκεί σ, ένα στασίδι..
Του ελέους όμως , η Άνασσα
το τέκνον πάλι συγχωρά
και απ, την επίγεια κόλαση

τον έβγαλε ξανά..
(Ηγούμενε το Μοναχό
που τράβηξε μαχαίρι
ξανά το φως του έδωσα ,
δε συγχωρώ το χέρι)).
Όταν αυτός κοιμήθηκε
και ξέθαψαν το σώμα
το βέβηλο το κτύπημα
ήταν στο χέρι ακόμα..
Κατάμαυρο απ, τη φωτιά
που είχε το χέρι((ανάψει))
να μη ξεχνούν οι άπιστοι
τη βέβηλη την πράξη..
Του νάρθηκα αγλάισμα
Κυρία μου Εσφαγμένη,
ποιος πίστευε ότι, μοναχός
θα σφάγιαζε την Εστεμμένη..
Τώρα θαρρώ ότι κτυπούν
πάλι την Εσφαγμένη
και η Παρειά σου Δέσποινα
ξανά είν, ματωμένη..

ΜΝΑΣΩΝ Ο ΠΑΛΑΙΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ